

ת"פ 27349/05/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד קשור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27349-05-18 מדינת ישראל נ' קשור(עצור
בפיקוח)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד רינת בן יעקב

המאשימה

נגד

מוחמד קשור
ע"י עו"ד דוד עמר

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק והיזק במזיד לרכוש. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמה בשאלת העונש.

על פי עובדות האישום, ביום 4.5.18 בשעות הבוקר נתגלע סכסוך בין משפחת הנאשם למשפחתו של חוסאם אבו רמילה (להלן **המתלונן**). באותו היום, בשעה 17:30 לערך, הגיע הנאשם לשכונת אבו טור בירושלים, מקום מגוריו של המתלונן, כשהוא חמוש באקדח, וירה מספר יריות לעבר מכוניתו של המתלונן, בזמן שילדים שיחקו בקרבת מקום. כתוצאה מהירי התנפצו חלונות הרכב.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה שבשימוש בנשק בשכונת מגורים, ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין שנה וחצי לשלוש וחצי שנות מאסר והדגישה, כי אמנם הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק, אך העובדות כוללות גם שימוש בו. לאור הליך השיקום שעובר הנאשם, ותסקירי שירות המבחן החיוביים בעניינו, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, היינו שנה וחצי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם שם את הדגש בטיעונו על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות, נישואיו הקרבים והליך שיקומי יסודי אותו עבר לאחר ששוחרר ממעצרו, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן בעניינו. עוד הדגיש, כי הנאשם לא ביקש לפגוע בגופו של אדם וכי מעשיו נעשו ללא תכנון ומהווים אירוע בודד. לעניין הפיצוי הכספי טען ב"כ

עמוד 1

הנאשם, כי כבר הועבר פיצוי במסגרת הסכם פשרה (עטווה) בין המשפחות.

בטיעון משלים שהגיש לאחר הדין, שב ב"כ הנאשם והדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך אותו עבר תחת פיקוח שירות המבחן, וביקש כי ככל שיקבע מתחם הכולל עונש מאסר ממש, יחרוג בית המשפט מהמתחם בשל שיקולי שיקומו של הנאשם. במסגרת השלמת הטיעון גם הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה שונה, הן ביחס לעבירות נשק והן ביחס לשיקולי שיקומו של נאשם.

לאור אלה ביקש להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות בטרם יגזר עונשו ולהמנע מלגזור עליו מאסר ממש.

דודו של הנאשם העיד לזכותו וציין כי הנאשם מהווה "עמוד השדרה של המשפחה".

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה והביע צער על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

בשל סכסוך לא ברור בין משפחתו של הנאשם למשפחתו של המתלונן הגיע הנאשם לשכונת מגורים וירה לעבר מכוניתו של המתלונן, בקרבת ילדים משחקים. מדובר במעשים חמורים וקשים, המחייבים תגובה עונשית חמורה ומרתיעה: לא ניתן לקבל שימוש בנשק חם אגב סכסוך או לגלות סובלנות או סלחנות לכך, גם כאשר הנשק מופנה לעבר רכוש ולא לעבר אדם. פוטנציאל הנזק שבמעשים ברור, שהרי רק תחילתו של שימוש בנשק חם ידועה, וסופו מי ישרונו. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם ירה באקדח ליד ילדים ששיחקו בקרבת מקום.

ואמנם הנזק הפיזי שנגרם למתלונן התמצה בניפוץ חלונות מכוניתו, אך לא קשה לשער כיצד חש אדם כאשר מגיע לביתו אדם חמוש באקדח ויורה במכוניתו. הדבר מהווה איום ברור על שלומו ובטחונו של אותו אדם ופוגע קשות בתחושת הבטחון האישי שלו ושל בני ביתו.

לא מיותר להוסיף, כי מקורו של האקדח בו השתמש הנאשם אינו ידוע, וכך גם מקום הימצאו כיום.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים מרכזיים, ובהם הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור (וכן על רכושו של המתלונן).

פסיקה עקבית של כל הערכאות התייחסה לחומרתן של עבירות נשק ולצורך להשית בצידן עונשים מרתיעים. ר' למשל ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14):

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חיהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד".

עמוד 2

ע"פ 5646/15 סאמח תיהאווי נ' מדינת ישראל (14.02.2016):

החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים.

"יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.08.2006)).

הדברים האמורים נכונים במשנה-תוקף מקום שהנשק מוחזק על רקע סכסוך פעיל - כפי טענת המערער בעניינו - וזאת גם אם הוא מוחזק לשם הגנה עצמית.

ע"פ 1505/14 לידאווי נ' מ"י (פורסם בנבו 4.11.2014):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות הנשק בכלל ועל עבירת החזקת נשק בפרט. מדיניות הענישה היא של הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. כך נקבע ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.3.2004) כי:

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות".

וכן ר' ע"פ (מרכז) 7062-04-18 ישראל איאסו נ' מדינת ישראל (7.05.2018):

הפסיקה אמנם סיווגה את עבירות נשק במדרג חומרה מן הכבד אל הקל, כאשר עבירה של החזקת נשק, כבעניינו, מצויה ברף התחתון במדרג החומרה היחסי לעבירות נשק, אלא שלצד זאת, מסקירה כללית של הפסיקה בשנים האחרונות עולה מגמה ברורה של החמרה הדרגתית בענישה בגין עבירות נשק, לרבות בעבירה נשוא דיונו.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את מכלול הנתונים, ובכללם פוטנציאל הנזק המשמעותי הגלום במעשים, אל מול העובדה שלמרבה המזל פוטנציאל זה לא בא לידי מימוש, וכן את רמת הענישה הנוהגת. אציין בהקשר זה, כי העבירה בה הורשע הנאשם, החזקת נשק, אינה מבטאת באופן מלא את מעשיו, שכן מעובדות האישום עולה כי הנאשם נשא את הנשק והשתמש בו, ועל כן יש להקיש גם מרמת הענישה הנוהגת בעבירות אלו. ר' למשל:

ע"פ 5646/15 תיהאווי נגד מדינת ישראל (14.2.2016) - שם נדון נאשם צעיר בעבירה של החזקת אקדח טעון מתחת לשטיח רכב: נקבע מתחם של 9-36 ונגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר.

ע"פ 2892/13 מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל (29.9.2013) - שם נדון נאשם צעיר על החזקת אקדח עם מחסנית ללא כדורים ברכב. נקבע מתחם עונש של 12-36 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 21 חודשי מאסר וקנס של 8,000 ש"ח.

ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012) - שם נדון נאשם על החזקת אקדח טעון וחבילת כדורים ברכב

ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר וקנס של 10,000 ש"ח.

ע"פ 4329/10 אסמאעיל נ' מדינת ישראל (14.11.2010) - שם נדון נאשם על החזקה אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 20 חודשי מאסר וקנס של 10,000 ש"ח.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 15 חודשים ועד 40 חודשים ועונשים נלווים.

נסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1993, רווק, ללא הרשעות קודמות. ניתנו בעניינו שלושה תסקירים של שירות המבחן:

תסקיר מיום 19.8.18 סקר את הרקע המשפחתי והאישי של הנאשם, אשר לא ארחיב ביחס אליהם לשם שמירה על פרטיותו. עולה מהתסקיר, כי הנאשם פעל מתוך סערת רוחות, לאחר שאחיו הוכה על ידי בני משפחתו של המתלונן. **"...מבינים את התנהגותו המתוארת כתגובה לא מתואמת לתסכול, כעס והשפלה שחוהה...הגיב באופן אימפולסיבי ואלים תוך קושי לחשוב על ההשלכות של התנהגותו כאשר חווה קונפליקט ומתח ברקע גילו הצעיר והיכולת שלו להתמודד עם מצבי לחץ".** עם זאת, הנאשם התקשה להסביר את מעשיו ואת השימוש בנשק. השירות ראה, כי גילו הצעיר של הנאשם, מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, הבעת צער וחרטה על מעשיו ומוטיבציה מצדו להשתלב בהליך טיפולי והווים גורמי סיכוי ועל כן הומלץ לשלבו במסגרת טיפולית.

מתסקיר משלים מיום 18.1.19 עולה כי הנאשם השתלב במסגרת הטיפולית והתמיד בה, וכי גילה יכולת להסתייע בגורמי המקצוע. עוד צוין כי הנאשם לא הפר את תנאי מעצרו. לאור כך, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת, לשם בחינת המשך ההליך הטיפולי, וכן המליץ לשנות את תנאי מעצרו של הנאשם, על מנת שיוכל להשתלב במקום עבודה.

לאור זאת בוטל המעצר בפיקוח אלקטרוני בו שהה הנאשם והתאפשר לו לצאת לעבודה תוך הותרת מעצר הבית בזמנים בהם לא עבד (ר' החלטות מימים 18.1.19 ו- 24.1.19).

תסקיר משלים מיום 11.4.19 סקר את המשך השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי, ועלה ממנו כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והפגין מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הבין את המחירים הכרוכים בהתנהגות עבריינית. להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם וכי לשם המשך ההליך השיקומי הגיעה העת לסיים את ההליך.

לאור כל אלה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודת שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי. השירות העריך, כי הטלת מאסר ממש עלולה לדרדר את הנאשם ולפגוע בו ובהליך השיקומי אותו הוא עובר.

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, אשר קיבל אחריות מלאה למעשיו, הן במישור הפורמלי, של הודאה במעשים, והן במישור המהותי, של הכרה בפסול שבמעשים והשתתפות בהליך טיפולי. נתונים אלה מצדיקים הקלה עם הנאשם, וחרירה מסוימת ממתחם העונש ההולם, על מנת לעודדו בדרכו ולצמצם את הפגיעה בו. עם זאת, לא ראיתי מנוס מלהשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי ממש.

אני ער להערכת שירות המבחן, כי השתת מאסר עלולה לפגוע בהליך שיקומו של הנאשם, אך אין מדובר בשיקול היחיד שעל בית משפט לשקול. עונש שמוטל צריך לשקף גם את חומרת מעשיו של נאשם ולהרתיע מפני ביצוע מעשים דומים - ובנסיבות מקרה זה, מאסר בעבודות שירות מחטיא מטרות אלו ומהווה חריגה גדולה מדי מהמתחם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 16.6.19. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.5.18 עד יום 5.6.18.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה הכרוכה בשימוש בנשק או בהחזקתו תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 2 בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.7.19. ככל שיוכח כי הנאשם פיצה את המתלונן, יופחת סכום הפיצויים בהתאם.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 16.6.19, עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.